

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 7. 3. 2017
Sayı: 1098

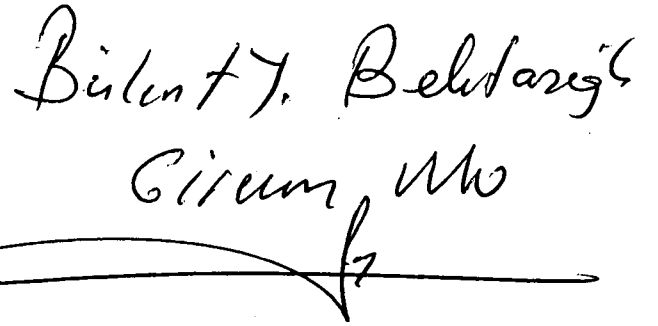
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET BAŞKANLIĞI'NA

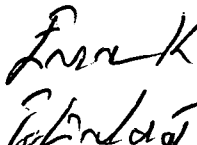
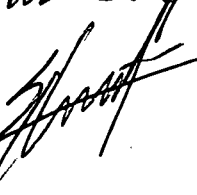
Veterinerlik mesleğinin ülkemizdeki durumu, sorunlarının araştırılması ve çözümüne yönelik çalışmaların yapılıp yapılmadığı konusunda, Anayasanın 98, İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması Açılmasını Arz Ederim. Saygılarımla. 21.02.2017

Ahmet AKIN ÖZKAN YALÇIN
BALIKESİR USAK

Ömer Fethi GÜRER
Niğde Milletvekili

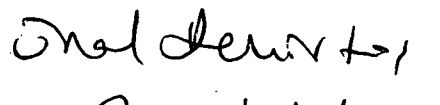

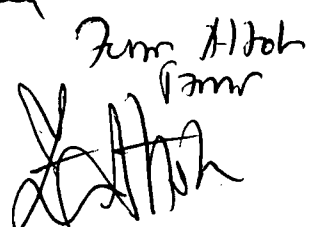

Mehmet TALAT

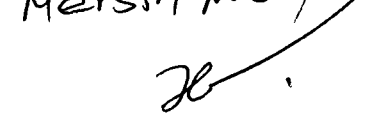

Bülent T. Belibaş
Girun, Mu

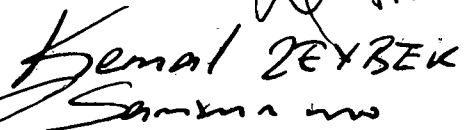

İsmail Köpür
Etiler, Mu

Mustafa
Mevana Mu

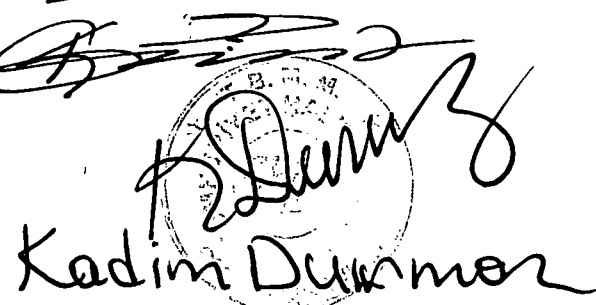

Hüseyin ÇAMRAK
Mersin MU.

CEYHAN İRGİL
Bursa Mu.

Onaldemir
Zeynelab

Zeynelab

Zeynelab

Orhan SARI BAL
Bursa MU

Güray
Görüş y. edicece
İstanbul mu.

Kemal ZEYBEK
Samsun mu

Kadim DURMAZ

GEREKÇE

Cumhuriyetin ilk yıllarında birçok alanda sağlanan gelişmeler gibi hayvancılığın geliştirilmesi ve sorunların aşılması adına önemli çalışmalarda bulunulmuştur. Bu bağlamda veteriner hekimliği ciddi anlamda desteklenip önemsenmiştir. 1930 yılında yürürlüğe konulan mülga 1580 sayılı Belediye Kanunu ve 1593 sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanunu halk sağlığı ile veterinerlere önemli yetki ve sorumluluk vermiştir. Hatta Belediye encümeninin doğal üyesi sayılmışlardır. 2004 yılında 1580 sayılı kanunun yürürlükten kaldırılması ile süreç sona erdirilmiştir. 1593 Sayılı Umumi Hıfzıssıhha Kanununun 9. maddesi Sağlık Bakanlığında tabipler ile veterinerleri asli unsur saymaktadır. 2009 yılında bakan onayı ile "Zoonotik Hastalıklar Daire Başkanlığı" kurulmuştur. 14.12.2012 tarihinde yayınlanan Sağlık Meslekleri Kurulu Yönetmeliğinde de veteriner hekimler sağlık personeli sayılmamıştır. 2013 yılında yürürlüğe giren Hijyen Eğitimi Yönetmeliğine göre de veteriner hekimler bu eğitimi verememektedir. Hayvansal kökenli gıdaların güvenilirliği uluslararası anlaşmalara uygun veteriner hekimlerinde olmasını gerekli görürken ülkemizde bu bağlamda gereken düzenleme sağlanmamıştır. Ülkemizdeki "resmi veteriner hekim" taşeronu bağlı çalışan "yetkilendirilmiş veteriner hekim" gibi ayrışmalar ile veterinerlerin sorunlarında da farklılaşma artmıştır. Bu ayrışmalar farklı sorunlarında oluşmasının başlıca kaynağı haline de dönüşmüştür. Her alanda olduğu gibi bilgi, birikim, teşhis, yetkilendirme gibi sorunlar bu bağlamda öne çıkmaya başlamıştır. 1984 yılında Veteriner İşleri Genel Müdürlüğü ve taşra örgütleri kaldırılması ile oluşan boşluk halende hissedilmektedir. Veterinerlik Fakülteleri ile her yıl ortalama 1500 mezunun mesleğe katılması mesleki sorunlarında yenilerini eklemektedir.

Veterinerlerin özlük haklarında daralmalar, mezuniyet sonrası uzmanlık eğitiminde yaşanan tıkanmalar çözüm beklemektedir. Veterinerlik mesleğinin kamuoyuna doğru anlatılmadığı meslek örgütlerince de ifade edilmektedir. Mesleğin ana uğraşı alanları olan; hayvan hakları, hayvan refahı, halk sağlığı, hayvancılık ve hayvan sağlığı toplumun her kesimi doğrudan ilgilendiren konulardır. Hayvancılık konusunda paydaşlarla ortak politikalar üretimi sağlanması, üreticinin de sorunlarına ilgisiz kalmaması yönelik çalışmalarda ihtiyaçtır. Serbest veterinerler ile ilgili güncel mevzuat düzenlemesi yapılması beklentidir. Veteriner hekimler eğitimlerinde uygun Hayvancılık politikalarını saptanmasında gereken katkıyı alınmadığı da ifade edilmektedir. Bu bağlamda veterinerlerin çok yönlü sorunlarının ele alınıp incelenmesi, ülkemizde hayvancılığın bu anlamda da sorunlarının saptanması, çözümü için meclisin yapacağı bir araştırmanın ülkemiz geleceği adına da önemli fayda sağlayacağı mutlaklıdır.

